KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.7.2020 r.
COM(2020) 321 final

2020/0143 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję 2003/77/WE ustanawiającą wieloletnie wytyczne finansowe dotyczące zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji i, po zakończeniu likwidacji, majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zgodnie z załącznikiem do decyzji Rady 2003/77/WE z dnia 1 lutego 2003 r.[1] „a) Aktywa EWWiS [Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali] w likwidacji [...] są wykorzystywane w sposób konieczny do wypełnienia pozostałych zobowiązań EWWiS w zakresie nieuregulowanych kredytów, zobowiązań wynikających z poprzednich budżetów operacyjnych i wszelkich nieprzewidywalnych zobowiązań. b) W zakresie w jakim aktywa EWWiS w likwidacji nie są konieczne do wypełnienia zobowiązań określonych w lit. a), są one inwestowane w taki sposób, aby zapewniać dochód, który ma być wykorzystywany do finansowania kontynuacji badań w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali. c) Majątek Funduszu Badawczego Węgla i Stali jest inwestowany w taki sposób, aby zapewniać dochód, który ma być wykorzystywany do finansowania kontynuacji badań w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali.”

Biorąc pod uwagę brak nieuregulowanych kredytów oraz zmniejszenie zobowiązań EWWiS[2], działalność inwestycyjna służąca generowaniu dochodów na finansowanie badań staje się w coraz większym stopniu głównym celem EWWiS w likwidacji. Zgodnie z decyzją Rady 2003/77/WE Komisja ma zarządzać aktywami EWWiS w likwidacji „w sposób zapewniający, aby fundusze były dostępne w razie potrzeby, a jednocześnie przynosiły nadal możliwie największy dochód, zgodnie z zasadą utrzymania wysokiego stopnia bezpieczeństwa i stabilności w długim okresie” (*pkt 3 załącznika do decyzji Rady 2003/77/WE*).

Komisja Europejska wykorzystuje zwroty z EWWiS w likwidacji w celu wsparcia projektów badawczych w sektorach stali i węgla. W ostatnich latach zdolność portfela do generowania wystarczających zwrotów w celu sfinansowania istotnego programu badawczego została zagrożona wskutek długookresowego spadku rentowności na rynkach finansowych. Nawet przed niedawnym pogorszeniem sytuacji na rynku spowodowanym pandemią COVID-19, portfel generował niższe zwroty ze względu na niższy poziom stóp procentowych utrzymujący się po kryzysie finansowym. Kryzys związany z COVID-19 spotęgował ten długoterminowy strukturalny spadek spodziewanych zwrotów. Portfel EWWiS stosunkowo dobrze przetrwał nagłe skurczenie się rynku w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 w porównaniu z innymi funduszami, ze względu na jego stosunkowo konserwatywny skład. Niemniej jednak kryzys będzie miał trwały wpływ na oczekiwane zwroty i zwiększy potrzebę poszukiwania alternatywnych sposobów wykorzystania aktywów funduszu do wspierania polityki UE.

W tym kontekście Komisja pragnie wzmocnić wsparcie dla projektów badawczych opartych na współpracy w sektorze węgla i stali, proponując jednocześnie zmianę decyzji Rady 2008/376 w celu dostosowania jej do celów Zielonego Ładu. Komisja pragnie również wspierać przełomowe projekty badawcze o dużej skali prowadzące do niemal bezemisyjnej produkcji stali do 2030 r. oraz projekty badawcze służące zarządzaniu sprawiedliwą transformacją sektora węgla. Stały roczny budżet w wysokości [111 mln] EUR uznaje się za odpowiedni dla tego rodzaju programu. Jest to konieczne w celu zapewnienia znaczącego

[1] Dz.U. L 29 z 5.2.2003, s. 25.

[2] Nowe i stosunkowo duże zobowiązanie powstało wraz z wejściem w życie, w dniu 31 stycznia 2020 r., Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. C 384 I z 12.11.2019, s. 1) (art. 145 tej umowy). Jednakże wielkość tej kwoty jest znana, a jej wpływ jest bardzo ograniczony w czasie (pięć rocznych rat w latach 2021–2025).

wsparcia dla wartościowych projektów w skali niezbędnej do pokrycia kosztów funkcjonowania programu.

Zapewnienie regularnych rocznych przydziałów do 2027 r. w wysokości [111 mln] EUR wymaga zmian w sposobie wykorzystywania i inwestowania aktywów EWWiS w likwidacji. Proponowane zmiany obecnej decyzji umożliwią uzyskanie tego poziomu wsparcia projektów badawczych opartych na współpracy i przełomowych projektów badawczych w sektorze stali oraz projektów badawczych mających na celu zarządzanie sprawiedliwą transformacją sektora węglowego. Podczas gdy te roczne przydziały będą stopniowo pomniejszać całkowitą wartość zainwestowanych aktywów, na okres po 2027 r. zachowana zostanie odpowiednia ilość aktywów, które można zainwestować.

- **Najnowsze wyniki i perspektywy dla zainwestowanych aktywów EWWiS w likwidacji:**

Na dzień 31 marca 2020 r. wartość portfela wynosi ok. 1,5 mld EUR. Wielkość portfela zmniejszyła się nieznacznie od 30 czerwca 2012 r., ponieważ całkowite zwroty i nowe otrzymane wkłady zostały zniwelowane przez wypływy w celu sfinansowania badań w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali.

Od 2003 r. aż do niedawna aktywa EWWiS w likwidacji generowały pozytywny zwrot, co w połączeniu z zasobami dostępnymi w ramach mechanizmu wygładzania umożliwiło coroczne wsparcie projektów badawczych w wysokości 50 mln EUR. Na koniec 2017 r. wyniki portfela od czasu przyjęcia decyzji Rady 2003/77/WE, zmienionej decyzją Rady 2008/750/WE[3], były pozytywne: kwoty były wypłacane w wymaganej wysokości i w wymaganych terminach, a zwrot z portfela był zadowalający w świetle sytuacji na rynku i ogólnie konserwatywnych wytycznych. W okresie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. portfel zapewnił łączny zwrot w wysokości +8,5 %.

Zwrot z zainwestowanych aktywów konsekwentnie przewyższał poziom odniesienia i okazał się lepszym rozwiązaniem niż inwestycje przy obowiązujących stopach procentowych wolnych od ryzyka, które w ostatnich latach okazały się ujemne. W całym okresie swojego istnienia portfel nigdy nie odnotował ujemnych wyników w ujęciu rocznym i od momentu powstania uzyskał skumulowany zwrot w wysokości 80 %. W przyszłości jednak obecnie niski (i często ujemny) poziom dochodów z obligacji oznacza niższe oczekiwane zwroty w perspektywie krótko- i średnioterminowej, a osiągnięcie pozytywnych zwrotów będzie stanowiło wyzwanie.

Ponadto, zgodnie z Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwanej dalej „umową o wystąpieniu”), wartość portfela zmaleje dodatkowo o szacunkową kwotę [250] mln EUR[4].

W związku z tym niezbędne jest przyjęcie innego podejścia do korzystania z aktywów EWWiS do realizacji celów polityki. W niniejszym wniosku zaproponowano dwie główne zmiany:

- zgodnie z wnioskiem dotyczącym zmiany decyzji 2003/76/WE – umożliwienie w razie konieczności sprzedaży zasobów portfela, tak aby umożliwić płatności związane z rocznym przydziałem w wysokości [111 mln EUR] do 2027 r.

[3] Dz.U. L 255 z 23.9.2008, s. 28.

[4] Dokładna kwota zostanie ustalona na początku 2021 r. Zgodnie z art. 145 ust. 1 umowy o wystąpieniu „Unia odpowiada wobec Zjednoczonego Królestwa za jego udział w aktywach netto Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali w likwidacji według stanu na dzień 31 grudnia 2020 r.”.

W zależności od warunków inwestycyjnych i zmian wielkości portfela spowoduje to stopniową redukcję wolumenu zarządzanych aktywów;

- zdywersyfikowanie kwalifikowalnych inwestycji portfela w celu wzmocnienia jego wyników pod względem stosunku ryzyka do zwrotu. Proponuje się rozszerzenie gamy kwalifikowalnych aktywów w celu zwiększenia oczekiwanej stopy zwrotu w odniesieniu do danego poziomu ryzyka.

- **Proponowane zmiany umożliwiające, w razie konieczności, wykorzystanie aktywów do zapewnienia rocznego przydziału środków w wysokości [111 mln] EUR**

Proponuje się zmianę decyzji 2003/77/WE w celu wyraźnego zezwolenia, począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r.[5], na wypływy związane z rocznym przydziałem w wysokości do [111 mln] EUR do 2027 r. w celu wsparcia projektów badawczych w sektorach stali i węgla nieobjętych ramowym programem badawczym. Roczny przydział zostanie ustalony zgodnie z kryteriami określonymi w zmienionej decyzji Rady 2003/76/WE. Wnioski o płatność dotyczące wspomnianego przydziału będą realizowane poprzez wykorzystanie przychodów netto z inwestycji oraz wycofanie aktywów z EWWiS w likwidacji.

Przydział roczny powinien zostać wyraźnie zapisany w decyzji, aby zapewnić przewidywalny przepływ zasobów, w skali wystarczającej do zapewnienia ciągłości pożądanego wsparcia na rzecz badań opartych na współpracy prowadzonych w sektorach stali i węgla.

Do tej pory aktywami EWWiS w likwidacji zarządzano zgodnie z założeniem, że projekty badawcze byłyby finansowane ze zwrotu z zainwestowanych aktywów. Zostało to odzwierciedlone w sformułowaniu sekcji 1 („Wykorzystywanie funduszy") załącznika do decyzji Rady 2003/77/WE oraz w motywie 3 tej decyzji, który przewiduje, że „[c]ały kapitał Majątku Funduszu Badawczego Węgla i Stali, uzyskany poprzez likwidację, powinien pozostać nienaruszony".

Z powodów wyjaśnionych powyżej podejście takie należy zmienić, tak aby sprostać potrzebie zapewnienia poziomu finansowania wymaganego do utrzymania istotnego programu badawczego w sektorach stali i węgla.

Założenie, że aktywa EWWiS w likwidacji mogą generować stabilne dochody wystarczające do finansowania FBWiS bez naruszania tych aktywów, nie jest już realne ze względu na trwałą zmianę warunków na rynku finansowym. Zatem konieczna jest aktualizacja decyzji w celu lepszego odzwierciedlenia potrzeb polityki leżącej u jej podstaw, która ma być realizowana przez EWWiS w likwidacji, oraz wyzwań związanych z generowaniem zwrotów na poziomie niezbędnym w kontekście obecnych warunków rynkowych.

Płatności byłyby wykonywane każdego roku po zidentyfikowaniu odpowiednich projektów, zawsze w granicach rocznego przydziału w wysokości [111 mln] EUR. Roczna kwota, którą można przydzielić z EWWiS w likwidacji, wyniosłaby [111 mln] EUR, aby umożliwić zrównoważone wykorzystanie zasobów na finansowanie badań w przyszłości.

- **Proponowane zmiany umożliwiające dywersyfikację kwalifikowalnych aktywów:**

Aktywa EWWiS tradycyjnie inwestowane są głównie w denominowany w euro dług państwowy i ponadnarodowy. Takie spektrum inwestycji było w stanie zapewnić stałe dodatnie zwroty przy jednoczesnym utrzymaniu ryzyka portfela na niższych poziomach.

[5] Proponuje się odroczenie daty rozpoczęcia stosowania zmiany, aby uniknąć ingerencji w stosowanie art. 145 umowy o wystąpieniu.

W ostatnich latach warunki gospodarcze i rynkowe uległy zmianie w sposób, który trwale ogranicza możliwości uzyskania zwrotów z inwestycji w dług państwowy i ponadnarodowy. W przyszłości rynki finansowe, a w szczególności rynki euroobligacji, będą nadal stanowiły wyzwanie ze względu na bardzo niskie lub ujemne stopy zwrotu (w szczególności w przypadku papierów wartościowych emitowanych przez emitentów o najwyższej jakości kredytowej) oraz ograniczoną płynność, co wynika między innymi z akomodacyjnej polityki pieniężnej EBC i jego programów zakupu obligacji. Jakiekolwiek wzrosty stóp procentowych z tej niskiej podstawy doprowadzą do rewaluacji w dół istniejących aktywów, co oznacza ryzyko bardzo niskich lub ujemnych zwrotów do czasu, gdy reinwestycje o wyższych dochodach stopniowo zrekompensują początkowy efekt rewaluacji.

Celem niniejszego wniosku jest zwiększenie odporności portfela EWWiS na te wyzwania poprzez zwiększenie możliwości inwestowania w inne klasy aktywów i wykorzystanie innych technik inwestycyjnych w celu ochrony portfela przed wyłączną zależnością od papierów wartościowych o stałej kwocie dochodu.

Niezależnie od przewidywanych wycofań środków do 2027 r., horyzont inwestycyjny pozostałych środków jest raczej długoterminowy, co umożliwia dalszą dywersyfikację. Do tej pory portfel EWWiS był stosunkowo wolny od istotnych wierzytelności i nie podlegał wypływom w skali, która zmieniała pod względem jakościowym horyzont inwestycyjny lub wolumen aktywów w portfelu. Sytuacja ta ulegnie zmianie po wprowadzeniu płatności związanych z rocznym przydziałem środków na finansowanie programu badawczego. Przewidywalne płatności w tej wielkości nie powinny jednak w istotny sposób wpływać na horyzont inwestycyjny lub tolerancję ryzyka pozostałych aktywów w portfelu, a płatności będą dokonywane przez okres kilku lat.

Ze względu na dłuższy horyzont inwestycyjny portfel ma większą zdolność do przechowywania aktywów, jeżeli jest to wymagane do odzyskania ich wartości. W związku z tym proponuje się rozszerzenie spektrum inwestycji określonego w wytycznych finansowych, aby w jak największym stopniu złagodzić skutki niskich lub ujemnych zwrotów oraz zwiększyć dywersyfikację i odporność portfela przy jednoczesnym prowadzeniu konserwatywnej polityki inwestycyjnej zapewniającej zachowanie kapitału o wysokim poziomie ufności, a także, w miarę możliwości, zwiększającej zwrot, jeżeli jest to zgodne z tym celem. W perspektywie długoterminowej rozszerzenie klas kwalifikowalnych aktywów powinno przyczynić się do zapewnienia stabilnego i przewidywalnego zarządzania portfelem – w tym przewidywalnych płatności dokonywanych z aktywów i związanych z rocznym przydziałem – oraz do obniżenia stopy obniżki zasobów bazowych poprzez wypłatę rocznych rat.

Komisja proponuje rozszerzenie zakresu wytycznych finansowych w celu zwiększenia kwalifikowalnego spektrum dostępnych aktywów/instrumentów oraz możliwych kombinacji ekspozycji na ryzyko (np. ryzyko stopy procentowej i ryzyko kredytowe, a nawet niektóre zróżnicowane formy ograniczonego ryzyka na rynku akcji). Nowe możliwości inwestycji pozwalają na bardziej efektywne zarządzanie portfelem (w kategoriach dywersyfikacji i zależności ryzyko/zwrot) i wspierają osiągnięcie zwrotów w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Należy podkreślić, że dywersyfikacja portfela wiąże się z narażeniem na nowe źródła zmienności rynku, co może stanowić obciążenie dla wyników w perspektywie krótko- i średnioterminowej. Biorąc jednak pod uwagę dłuższy horyzont inwestycyjny znacznej części aktywów, portfel EWWiS jest w stanie poradzić sobie z krótkimi okresami niezadowalających wyników w danej klasie aktywów, tak aby w dłuższym okresie móc skorzystać ze zwiększonego zwrotu skorygowanego o ryzyko. Należy również rozumieć, że

dywersyfikacja nie jest gwarancją braku potencjalnych negatywnych wyników w określonym okresie, biorąc pod uwagę, że korzyści płynące z dywersyfikacji mogą zostać zniwelowane przez niedostateczne wyniki w podstawowej klasie aktywów (obligacje państwowe i ponadnarodowe). Te ogólne zastrzeżenia stanowią nieodłączny element zarządzania aktywami i informuje się o nich, aby zapewnić wyważony obraz zakresu możliwych wyników. Ogólnie rzecz biorąc, Komisja, jako instytucja odpowiedzialna za fundusze UE, jest zdania, że rozszerzenie gamy kwalifikujących się inwestycji stanowi właściwy sposób poprawy długoterminowych wyników osiąganych przez zainwestowane aktywa EWWiS.

W tym kontekście Komisja przedstawia niniejszy wniosek w sprawie decyzji Rady zmieniającej decyzję 2003/77/WE ustanawiającą wieloletnie wytyczne finansowe dotyczące zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji. Aktywami zarządza się zgodnie z wymogami ostrożnościowymi i zasadami należytego zarządzania finansami oraz zgodnie z zasadami i procedurami określonymi przez księgowego Komisji.

Jak wyjaśniono powyżej, w niniejszej decyzji proponuje się zmianę decyzji w sprawie zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji, aby umożliwić:

- inwestycje w szerszy wachlarz instrumentów rynku pieniężnego (w szczególności fundusze rynku pieniężnego);
- inwestycje w szerszy wachlarz papierów wartościowych powiązanych z długiem i kredytami;
- ekspozycję na rynki akcji i produkty o charakterze podobnym do kapitałowego (w szczególności za pomocą odpowiednich instrumentów, takich jak fundusze inwestycyjne typu ETF);
- możliwość zastosowania standardowych technik inwestycyjnych, takich jak kontrakty terminowe na stopę procentową w celu zarządzania terminami zapadalności;
- możliwość inwestowania w zabezpieczone inwestycje w USD.

Decyzja nie pociągałaby za sobą automatycznego korzystania z tych aktywów lub instrumentów. Zamiast tego decyzja ta zezwalałaby jedynie Komisji na dokonywanie takich inwestycji w sprzyjających warunkach rynkowych i jeżeli inwestycje takie byłyby zgodne z horyzontem inwestycyjnym, biorąc pod uwagę płatności związane z rocznym przydziałem do 2027 r. Komisja zachowa ostrożność i należytą staranność przy korzystaniu z tych zwiększonych możliwości inwestycyjnych, aby zmaksymalizować prawdopodobieństwo pozytywnych wyników. Komisja przedstawi informacje na temat decyzji w sprawie wykorzystania tych uprawnień w swoich sprawozdaniach rocznych, wyjaśniając powody rozszerzenia spektrum inwestycji oraz przedłoży sprawozdania na temat uzyskanych wyników, gdy tylko będą dostępne odpowiednie dane.

Wybór aktywów obejmie zarówno przegląd negatywny (wykaz rodzajów działalności wyłączonych z inwestycji zasobów finansowych z przyczyn etycznych lub moralnych), jak i przegląd pozytywny (aby sprzyjać integracji pozytywnych aspektów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego przy wyborze inwestycji). Praktyki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego dotyczące inwestycji są coraz bardziej istotne, a Komisja zamierza dawać przykład w tej dziedzinie.

- **Spójność z innymi politykami Unii:**

Wniosek jest powiązany z decyzją Rady 2003/76/WE ustanawiającą środki niezbędne do wykonania Protokołu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS i w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali. Rada podjęła ostatnio decyzję w sprawie możliwości ponownego wykorzystania umorzonych kwot na badania[6]. Decyzja Rady 2003/76/WE zostanie równolegle zmieniona z uwzględnieniem proponowanych zmian do decyzji Rady 2003/77/WE.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną dającą UE prawo do działania jest Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Protokół załączony do Traktatów UE w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali, w szczególności jego art. 2 akapit drugi.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Środki wykonawcze do Protokołu zostały ustanowione w decyzji Rady, której przegląd należy do uprawnień Komisji, gdyż przysługuje jej wyłączne prawo inicjatywy.

- **Proporcjonalność**

Wniosek zawiera przepisy pomocnicze i jest zatem niezbędny dla funkcjonowania zarządzania aktywami realizowanego przez Komisję Europejską w odniesieniu do EWWiS w likwidacji, a następnie w odniesieniu do Majątku Funduszu Badawczego Węgla i Stali.

- **Wybór instrumentu**

Decyzja Rady zmieniająca obowiązującą decyzję Rady 2003/77/WE stanowi „środek ustanawiający wieloletnie wytyczne finansowe dla zarządzania majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali”, jak przewidziano w art. 2 akapit drugi protokołu nr 37.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Wniosek opiera się na wynikach sprawozdania obejmującego okres pięciu lat, które przewiduje regularne monitorowanie stosowności wytycznych. Ostatnie sprawozdanie obejmujące okres pięciu lat zostało opublikowane w dniu 2 marca 2018 r. (COM (2018) 84 final).

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy. Głównymi zainteresowanymi stronami są państwa członkowskie, z którymi zostaną przeprowadzone konsultacje podczas procesu legislacyjnego w Radzie.

[6] Decyzja Rady (UE) 2018/599 z dnia 16 kwietnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2003/76/WE ustanawiającą środki niezbędne do wykonania Protokołu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS i w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali (Dz.U. L 101 z 20.4.2018, s. 1).

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

W 2014 r. Bank Światowy przeprowadził wzajemną ocenę operacji zarządzania aktywami prowadzonych przez Komisję (w tym portfela EWWiS w likwidacji). Wyniki tej wzajemnej oceny odnoszące się do ram wytycznych zostały uwzględnione przy sporządzaniu niniejszego wniosku dotyczącego przeglądu.

W niedawnym przeglądzie przeprowadzonym przez Trybunał Obrachunkowy w odniesieniu do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali we wrześniu 2019 r.[7] stwierdzono, że nie można już zapewnić trwałego finansowania Funduszu Badawczego Węgla i Stali wyłącznie w oparciu o dochody z tytułu zarządzania aktywami przy obecnie obserwowanych stopach procentowych.

- **Ocena skutków**

Ocena skutków nie jest konieczna w przypadku proponowanego przeglądu, ponieważ spodziewane skutki gospodarcze, środowiskowe lub społeczne prawdopodobnie nie będą znaczące.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek opiera się na wynikach sprawozdania obejmującego okres pięciu lat, które przewiduje regularne monitorowanie stosowności wytycznych.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek jest zgodny z przepisami w zakresie ochrony praw podstawowych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie tworzy żadnych nowych zobowiązań, które miałyby obciążyć budżet ogólny w ramach obecnych wieloletnich ram finansowych.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Jak przewidziano w pkt 7 wytycznych finansowych, Komisja co sześć miesięcy składa państwom członkowskim sprawozdania z operacji zarządzania prowadzonych na podstawie tych wytycznych finansowych.

Ponadto każdego roku sporządzane jest Sprawozdanie Finansowe, do którego dołączone są skontrolowane sprawozdania finansowe, zawierające wyniki całego roku.

Ponadto Komisja co pięć lat sporządza sprawozdanie dotyczące stosowania wytycznych finansowych (art. 2).

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia przepisów wniosku mającego na celu umożliwienie większej dywersyfikacji kwalifikowalnych aktywów**

W obecnych wytycznych finansowych stosuje się stosunkowo restrykcyjne podejście do definicji kwalifikowalnych aktywów. Odnoszą się one np. do bezwzględnych i nominalnych

[7] Tamże, s. 11–12, 17.

kwot limitów (np. maksymalnie 250 mln EUR na państwo członkowskie UE), ratingów kredytowych (np. minimalny rating kredytowy AA, z wyjątkiem państw członkowskich UE i instytucji UE) oraz maksymalnego okresu zapadalności (np. maksymalnie 10,5 roku w momencie zakupu).

Ograniczenia te eliminują duże części rynków finansowych.

Na przykład:

- ograniczenia dotyczące ratingu wykluczają prawie w całości rynek obligacji korporacyjnych i finansowych, który mógłby oferować dywersyfikację i wyższy zwrot i który mógłby być pomocny w łagodzeniu skutków ujemnych stóp[8] w obecnym środowisku;
- podobne rozważania dotyczą ograniczeń okresów zapadalności, które uniemożliwiają inwestowanie w obligacje o dłuższym okresie zapadalności, mogące oferować podobne korzyści[9]. Zmiana tych ograniczeń pozwoliłaby na zróżnicowaną alokację aktywów przy wyższych oczekiwanych zwrotach z portfela i jednocześnie zachowaniu ogólnego ryzyka dotyczącego portfela na podobnych poziomach jak obecnie dzięki korzystnym skutkom korelacji.

W związku z kryzysem finansowym z 2008 r. warunki rynkowe dla podmiotów zarządzających aktywami o stałej stopie dochodu stały się trudniejsze ze względu na niskie, a często ujemne stopy procentowe, w szczególności w przypadku inwestycji o niższym ryzyku kredytowym. W tym kontekście bardzo dużym wyzwaniem dla podmiotów zarządzających aktywami o stałej stopie dochodu jest generowanie pozytywnych wyników, zwłaszcza w średnio- i długoterminowym horyzoncie inwestycji. W 2020 r. sytuacja pogorszyła się jeszcze bardziej w związku z kryzysem związanym z koronawirusem, w wyniku którego niskie lub ujemne stopy mogą utrzymywać się jeszcze dłużej.

Aby ograniczyć negatywne skutki tych czynników, ważne jest, aby podmioty zarządzające aktywami miały dostęp do możliwie najszerszego spektrum inwestycji. W ten sposób podmioty zarządzające aktywami mogą zwiększyć dywersyfikację i korzystać z klas aktywów o różnych modelach zwrotów i niższej korelacji. W perspektywie długiego horyzontu inwestycyjnego portfele o wysokim stopniu dywersyfikacji powinny osiągać lepsze wyniki niż mniej zróżnicowane portfele w przypadku podobnych poziomów ryzyka.

W związku z tym proponuje się następujące zmiany obecnych wytycznych finansowych.

A. Dostosowanie bezwzględnych limitów, ratingów i ograniczeń okresu zapadalności

Proponuje się przyjęcie bardziej dynamicznego podejścia wobec technicznych aspektów wdrożenia, które muszą być do pewnego stopnia elastyczne (np. określanie limitów dotyczących ryzyka, okresu zapadalności i stopnia koncentracji).

Umożliwiłoby to bardziej regularne dostosowywanie ich do zmieniających się warunków rynkowych w oparciu o niedawne wytyczne Komisji przyjęte dla wspólnego funduszu rezerw[10] – jednego z pozostałych głównych portfeli zarządzanych przez Komisję. Aktywami

[8] Zob. punkt D poniżej, w którym opisano bardziej zaawansowany sposób zarządzania ryzykiem i okresami obowiązywania stóp procentowych.

[9] Korzyści wynikające z obligacji o dłuższych terminach wykupu zależą między innymi od nachylenia krzywej dochodów w momencie inwestycji. Inną korzyścią obligacji o dłuższych terminach wykupu jest większa wypukłość: oznacza to w uproszczeniu, że ich wartości rynkowe zyskują więcej na określonym zmniejszeniu stóp procentowych niż tracą w wyniku równoważnego wzrostu stóp.

[10] C(2020) 1896 final.

zarządza się na podstawie strategii inwestycyjnej wyrażonej w postaci strategicznej alokacji aktywów, odzwierciedlającej cele inwestycyjne i tolerancję ryzyka. Strategia inwestycyjna jest odzwierciedlona w strategicznej wartości odniesienia. Wartość odniesienia należy ustalić zgodnie z praktykami w branży.

Tolerancję ryzyka można również zdefiniować szerzej (np. poprzez wyszczególnienie kwalifikujących się kategorii aktywów i parametrów ryzyka szczególnego, takich jak wartość zagrożona). Limity można lepiej określić, wskazując wartość rynkową, a nie nominalną, oraz wyrażając je jako maksymalne procentowe wartości ekspozycji w stosunku do łącznej wartości rynkowej portfela. W ten sposób ekspozycje byłyby dokładniej zdefiniowane, ponieważ w kontekście niskich lub ujemnych stóp procentowych wiele papierów wartościowych wycenia się znacznie powyżej wartości nominalnej (100 %), a wartości nominalne mogą już nie odzwierciedlać rzeczywistej wartości gospodarczej takich ekspozycji. Inną przyczyną, dla której w tym przypadku bardziej właściwe jest podejście do limitów oparte na wartości rynkowej i ustalaniu procentowym, są zmiany w łącznej wartości rynkowej portfela, które wynikają albo z wyceny rynkowej, albo z wpływów lub wypływów.

Limity koncentracji można doprecyzować, aby umożliwić rozróżnienie między bezpieczniejszymi i bardziej ryzykownymi ekspozycjami kredytowymi, na przykład poprzez dopuszczenie większych ekspozycji wyłącznie w odniesieniu do emitentów najwyższej jakości (wysoki rating[11]).

Proponuje się zdefiniowanie kwalifikujących się instrumentów w ramach wytycznych dotyczących zarządzania aktywami, przy czym wartość odniesienia i konkretne limity inwestycji zostaną określone w dokumentach wewnętrznych Komisji Europejskiej.

B. Umożliwienie inwestycji w innych walutach

W obecnych wytycznych finansowych nie ma nic na temat kwalifikowalności inwestycji w walutach obcych. W tym kontekście należy zauważyć, że inwestycje denominowane w euro stanowią zaledwie około 25 % światowego rynku obligacji.

Proponuje się zatem, aby wyraźnie zezwolić na inwestycje w zabezpieczone papiery wartościowe denominowane w USD emitowane przez państwa, podmioty ponadnarodowe, jednostki państwowe niższego szczebla i agencje.

W szczególności, inwestując (częściowo) w papiery wartościowe o wysokiej płynności denominowane w USD wydane przez takie podmioty, można by uzyskać dostęp do dużych rynków o wysokiej płynności takich jak rynek państwowych instrumentów dłużnych Stanów Zjednoczonych. Taki krok mógłby być pomocny ze względu na wspomniane wyżej ograniczenia płynności na rynkach obligacji denominowanych w euro. Ponadto umożliwiłoby to uzyskanie różnych ekspozycji na krzywe dochodów, przy potencjalnie większych możliwościach w zakresie carry i roll-down.

Ryzyko strat z tytułu zmian kursu wymiany waluty obcej można zabezpieczyć. Istnieją instrumenty, którymi można zabezpieczyć takie ryzyko walutowe, ale w obecnych wytycznych finansowych nie uwzględnia się takiego rodzaju operacji. Komisja może podjąć decyzję, z zastrzeżeniem zgody księgowego, że zabezpieczone inwestycje w innych walutach (niż USD) mogą zostać wyraźnie zakwalifikowane zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku do decyzji. Rzeczywiste stosowanie takich instrumentów miałoby ograniczony zakres i uwzględniałoby odnośne koszty i dominujące warunki rynkowe.

[11] Termin stosowany w odniesieniu do ratingów kredytowych AA-/Aa3 lub wyższych.

C. Rozszerzenie zakresu przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania

W 2014 r. zespół specjalistów z Banku Światowego dokonał oceny działań Komisji z zakresu zarządzania zasobami finansowymi i aktywami. Bank Światowy szczegółowo zbadał procesy, które stosuje Komisja, i stwierdził, że realizuje ona swoje cele w zakresie zarządzania podlegającymi jej portfelami zgodnie z solidnymi standardami branżowymi. Bank Światowy przedstawił również kilka zaleceń mających udoskonalić procesy inwestycyjne i zwiększyć zwroty z inwestycji.

W szczególności w odniesieniu do funduszy o horyzoncie długoterminowym Bank Światowy zaproponował inwestowanie pewnego odsetka środków tych funduszy w udziały w kapitale własnym, ewentualnie poprzez fundusze zbiorowego inwestowania. Instrumenty te – jeżeli zostaną starannie dobrane – umożliwią uzyskanie należycie zróżnicowanej ekspozycji kapitałowej. Ponieważ inwestycje w kapitał własny są stosunkowo słabo skorelowane z inwestycjami o stałej kwocie dochodu, mogą one poprawić profil ryzyko / zwrot z portfela w horyzoncie długoterminowym. Z drugiej strony alokacja środków na inwestycje w kapitał własny może zwiększyć zmienność zwrotów z portfela w krótkim i średnim okresie.

Chociaż w obecnych wytycznych jest już mowa o przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, inwestycje w nie wiążą się jednak z wymogiem posiadania przez te przedsiębiorstwa ratingu kredytowego przynajmniej na poziomie AA, co w gruncie rzeczy oznacza uwzględnienie wyłącznie tych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, które inwestują głównie w krótkoterminowe papiery wartościowe o stałej kwocie dochodu, wykluczając tym samym większość funduszy inwestujących w papiery wartościowe o stałej kwocie dochodów i funduszy inwestujących w akcje, które nie posiadają ratingu kredytowego.

W związku z tym proponuje się wyjaśnić zakres kwalifikujących się klas aktywów i przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, aby umożliwić inwestycje w kapitał własny oraz rozszerzyć zakres inwestycji o stałej kwocie dochodu, w tym we wspomniane wysoce zróżnicowane przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania.

Podsumowując, proponuje się, aby różne rodzaje przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania zostały określone jako kwalifikujące się (np. fundusze rynku pieniężnego, fundusze inwestycyjne typu ETF lub fundusze wspólnego inwestowania). Przedsiębiorstwa te mogą oferować ekspozycje o różnym stopniu dywersyfikacji na szerokie indeksy giełdowe, określone sektory geograficzne lub poszczególne klasy aktywów, takie jak papiery wartościowe o stałym dochodzie lub akcje.

D. Umożliwienie zarządzania ryzykiem stopy procentowej za pomocą innych instrumentów zabezpieczających

Instrumenty pochodne na stopę procentową stanowią narzędzia skutecznego zarządzania ryzykiem stopy procentowej i są obecnie często stosowane przez publiczne instytucje finansowe. Zwykle rynki tych instrumentów charakteryzują się również dużą płynnością – przykładowo podczas kryzysu finansowego rynek kontraktów terminowych typu futures zachował wysoką płynność, w przeciwieństwie do rynku kasowego obligacji skarbowych. Korzystanie z takich instrumentów odbywałoby się przy zastosowaniu rozbudowanych procedur zarządzania ryzykiem i systemów informatycznych, tak aby monitorować powiązane procesy operacyjne i ryzyko nieodłącznie związane z tym rynkiem oraz radzić sobie z tymi czynnikami.

Jak wyjaśniono powyżej, decyzja nie pociągałaby za sobą automatycznego korzystania z tych aktywów lub instrumentów. Zamiast tego decyzja ta zezwalałaby jedynie Komisji na dokonywanie takich inwestycji w sprzyjających warunkach rynkowych. Komisja zachowa ostrożność i należytą staranność przy wykorzystaniu tych zwiększonych możliwości inwestycyjnych, aby zmaksymalizować prawdopodobieństwo pozytywnych wyników. Komisja przedstawi informacje na temat decyzji w sprawie wykorzystania tych uprawnień w swoich sprawozdaniach rocznych, wyjaśniając powody rozszerzenia spektrum inwestycji oraz przedłoży sprawozdania na temat uzyskanych wyników, gdy tylko będą dostępne odpowiednie dane.

E. Integracja kryteriów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego

Jako że praktyki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego dotyczące inwestycji są coraz bardziej istotne, a Komisja zamierza dawać przykład w tej dziedzinie, w decyzji należy podkreślić ich znaczenie w procesie wyboru aktywów. Obejmowałoby to zarówno przegląd pozytywny (aby sprzyjać integracji pozytywnych aspektów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego przy wyborze inwestycji), jak i przegląd negatywny (wykaz rodzajów działalności wyłączonych z inwestycji zasobów finansowych z przyczyn etycznych lub moralnych).

2020/0143 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję 2003/77/WE ustanawiającą wieloletnie wytyczne finansowe dotyczące zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji i, po zakończeniu likwidacji, majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Protokół nr 37 w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej[1], w szczególności jego art. 2 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. Unia Europejska potrzebuje pionierów w dziedzinie klimatu i zasobów w celu opracowania pierwszych komercyjnych zastosowań przełomowych technologii w kluczowych sektorach przemysłowych do 2030 r. oraz procesu produkcji stali o zerowej emisji dwutlenku węgla do 2030 r.

(2) Zgodnie z decyzją Rady 2003/76/WE[3] Komisja ma zarządzać aktywami Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali (EWWiS) w likwidacji oraz, po zakończeniu likwidacji, Majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali w taki sposób, aby zapewnić długoterminowy zwrot. W decyzji Rady 2003/77/WE[4] ustanowiono wieloletnie wytyczne finansowe dotyczące zarządzania tymi aktywami. Zgodnie z art. 2 decyzji 2003/77/WE Komisja dokonuje przeglądu lub uzupełnia te wytyczne oraz dokonuje ponownej oceny ich działania i skuteczności.

(3) W celu zapewnienia znaczącego wsparcia na rzecz wartościowych projektów badawczych opartych na współpracy mających masę krytyczną i unijną wartość

---

[1] Protokół nr 37 w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. C 202 z 7.6.2016, s. 327).

[2] Dz.U. C z , s. .

[3] Decyzja Rady 2003/76/WE z dnia 1 lutego 2003 r. ustanawiająca środki niezbędne do wykonania Protokołu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS i w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali (Dz.U. L 29 z 5.2.2003, s. 22).

[4] Decyzja Rady 2003/77/WE z dnia 1 lutego 2003 r. ustanawiająca wieloletnie wytyczne finansowe dotyczące zarządzania aktywami EWWiS w likwidacji, i, po zakończeniu likwidacji, Majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali (Dz.U. L 29 z 5.2.2003, s. 25).

dodaną, służących poprawie zrównoważonego charakteru, konkurencyjności, zdrowia, bezpieczeństwa i warunków pracy w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali, należy zapewnić dostępność płatności związanych z rocznym przydziałem określonym i ustanowionym w [art. 2] decyzji 2003/76/WE do 2027 r. na finansowanie takich projektów. Takie płatności powinny być finansowane z przychodów netto z inwestycji i z dochodów ze sprzedaży części aktywów do wysokości rocznej kwoty określonej przez wyznaczone służby Komisji na podstawie decyzji 2003/76/WE i decyzji 2008/376/WE.

(4) Doświadczenie zdobyte w ciągu ostatnich pięciu lat wdrażania wytycznych finansowych (2012–2017) oraz rozwój sytuacji na rynkach finansowych wskazują na potrzebę dostosowania tych wytycznych.

(5) Aktywami pozostałymi po dokonaniu wycofania do 2027 r. środków związanych z rocznym przydziałem ustanowionym decyzją 2003/76/WE należy zarządzać na podstawie długoterminowego horyzontu inwestycyjnego, co umożliwi dalszą dywersyfikację.

(6) Zazwyczaj przy inwestowaniu znacznej części aktywów w dłuższym okresie oczekuje się wyższych zwrotów, biorąc pod uwagę możliwości większych wahań w perspektywie krótkoterminowej. Niezależnie od powyższego, celem inwestycji powinno być zapewnienie wystarczającej ilości aktywów płynnych do celów płatności rocznych wymaganych przez wyznaczone służby Komisji na podstawie decyzji 2003/76/WE i decyzji 2008/376/WE.

(7) Wytyczne finansowe powinny umożliwiać bardziej elastyczne podejście do technicznych aspektów wdrażania oraz powinny określać odpowiednie instrumenty inwestycyjne służące osiągnięciu celów inwestycyjnych.

(8) Żadna klasa aktywów nie powinna być rozpatrywana indywidualnie, lecz pod względem roli, jaką odgrywa w zdywersyfikowanym portfelu. W przeszłości dywersyfikacja klas aktywów prowadziła do zwiększenia stopy zwrotu dla tego samego poziomu ryzyka. Korelacja między aktywami ma znaczenie dla podejmowania decyzji związanych z alokacją aktywów w kontekście ogólnego ryzyka inwestycyjnego i zwrotu z inwestycji.

(9) Aktywami EWWiS w likwidacji i, po zakończeniu likwidacji, Majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali należy zarządzać na podstawie strategii inwestycyjnej, którą należy wyrazić w formie strategicznej alokacji aktywów/wartości odniesienia, odzwierciedlających cele inwestycyjne i tolerancję ryzyka aktywów. Wartość odniesienia oferuje długoterminowe wytyczne inwestycyjne dla zarządzających portfelami, w formie alokacji dla różnych klas aktywów.

(10) Wytyczne finansowe powinny umożliwiać inwestycje w obligacje o wysokiej płynności denominowane w dolarach amerykańskich wyemitowane przez podmioty państwowe, ponadnarodowe, jednostki państwowe niższego szczebla i agencje rządowe w celu zwiększenia dywersyfikacji, przy jednoczesnym zabezpieczeniu – w odpowiednim stopniu – ryzyka strat wynikających z wahań kursu walutowego. Komisja powinna mieć możliwość podjęcia decyzji, z zastrzeżeniem zgody księgowego Komisji, na temat inwestycji w inne aktywa denominowane w walutach innych rozwiniętych gospodarek lub innych państw członkowskich. Decyzje takie powinny opierać się na w pełni udokumentowanym wykazaniu korzyści wynikających z danej inwestycji w odniesieniu do wyników aktywów. Wytyczne finansowe powinny rozszerzyć zakres kwalifikowalnych inwestycji w celu stworzenia

możliwości zróżnicowanej ekspozycji na szerokie indeksy giełdowe, niektóre sektory geograficzne i określone klasy aktywów.

(11) Wytyczne finansowe powinny umożliwiać stosowanie innych instrumentów finansowych, takich jak kontrakty terminowe typu future, forward i swapów, w celu zarządzania ryzykiem i ekspozycją, takimi jak stopa oprocentowania i ryzyko walutowe.

(12) Praktyki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego dotyczące inwestycji są coraz bardziej istotne i powinny być uwzględniane przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych. Decyzję 2003/77/WE należy zmienić również w celu wprowadzenia praktyk z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego poprzez zastosowanie przeglądu pozytywnego (aby sprzyjać integracji pozytywnych aspektów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego przy wyborze inwestycji), jak i przeglądu negatywnego (wykaz rodzajów działalności wyłączonych z inwestycji zasobów finansowych z przyczyn etycznych lub moralnych).

(13) Roczne sprawozdanie Komisji dla państw członkowskich na temat operacji zarządzania prowadzonych na podstawie wytycznych finansowych powinno zawierać informacje na temat alokacji w odniesieniu do poszczególnych klas aktywów. W sprawozdaniu rocznym należy również wyjaśnić wszelkie istotne zmiany w strategicznej alokacji aktywów.

(14) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2003/77/WE.

(15) Biorąc pod uwagę strukturalne powiązanie z decyzją 2003/76/WE, niniejsza zmiana powinna być stosowana od daty rozpoczęcia stosowania decyzji [XXXX/XX] zmieniającej decyzję Rady 2003/76/WE ustanawiającą środki niezbędne do wykonania Protokołu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS i w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali[5]. Biorąc pod uwagę art. 145 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej[6], niniejsza zmiana powinna mieć zastosowanie dopiero od dnia 1 stycznia 2021 r. lub po tym dniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2003/77/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Aktywami EWWiS w likwidacji i, po zakończeniu likwidacji, Majątkiem Funduszu Badawczego Węgla i Stali zarządza się w celu zapewnienia rocznych płatności w granicach rocznego przydziału w wysokości [111 mln] EUR na finansowanie badań opartych na współpracy w sektorach związanych z przemysłem węgla i stali. Roczne płatności są finansowane z przychodów netto z inwestycji i z dochodów ze sprzedaży części aktywów EWWiS w likwidacji i, po zakończeniu likwidacji, Majątku Funduszu

[5] Dz.U. z , s. .

[6] Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. C 384 I z 12.11.2019, s. 1).

Badawczego Węgla i Stali, do wysokości rocznej kwoty określonej przez wyznaczone służby Komisji na podstawie decyzji 2003/76/WE i decyzji 2008/376/WE.”;

2) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od daty rozpoczęcia stosowania decyzji [XXXX/XX] zmieniającej decyzję 2003/76/WE ustanawiającą środki niezbędne do wykonania Protokołu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS i w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali[7] lub od dnia 1 stycznia 2021 r., w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[7] Dz.U. z , s. .